

מתרחצים על שפת הים

(המשך מעמוד 3)

קשה ומפגרי. האם המחוקק טרם שמע על חידושי הטכנולוגיה של המאה ה-20? הגיע הזמן שנצא מימי הביניים, שהצויד בקלפיות יהיה אלקטרוני, ושכל בוחר יוכל להפעיל מתג בחירה, כשהצבעתו תירשם מייד במחשב מרכזי. כך נרע את התוצאות מייד אחרי סגירת הקלפיות, כך הספירה תהיה מדויקת יותר וכך תיחסך עבודת נמלים של יותר מ-30,000 חברי ועדות יקלפי אומללים.

טרמפיסטים על גבו של אריה

אריה (לובה) אליאב מצא דרך מקורית להשתלב בסיעת המערך בכנסת. הקורא מצא נימוק מקורי מדוע לא להצביע בעדו.

לובה הוא איש יקר, סימפאטי, מעורר אמון. הסיגנון שלו והרגשנות שלו אינם נראים מזויפים. אבל הצבעה למען רשימתו יכולה להסתיים בצורה מזיקה.

אליאב

לובה מצא דרך מקורית להשתלב ב"סיעת המערך בכנסת הבאה — להיבחר ברשימה עצמאית ולבוא למחרת הבחירות עם המנדט שלו למפלגת האם. הנימוק שלו הוא פשוט: עליו אפשר לסמוך בעניין השלום יותר מאשר על מועמד מערך אלמוני, באחד המקומות שבין 40 ל-50.

אבל האם אפשר לסמוך גם על מס' 2 או מס' 3 ברשימה של לובה? האם הם ניצים או יונים? מה השקפתם החברתית? כל זה לא ברור. כל קול ללובה הסימפאטי יכול לגרום לכניסתו לכנסת של ח"כ בלתי-צפוי.

מוטב, לכן, שהסידי השלום יצביעו עבור רשימות-שלום, ולא עבור אישיות בעלת מוניטין — טובים ככל שיהיו — שמאחוריה משתרך תור של טרמפיסטים.

יפה תמיד, חיפה כמחנך, אני יודע עוד יותר עד כמה זקוקים אנחנו לדמויות כמו לובה, שינהיגו ויראו דרך. לפני כמה חודשים, כשהייתי שוב, כמו רבים מאיתנו, במילואים בלבנון וסיירתי ושמרתי על דרך-הים בואך צירוף, נשבעתי כי נעשה הכל כדי לצאת משם — ממלחמה לא לנו, מארץ זרה אל ישראל שלנו, האחרת. ידעתי, כמו רבים אחרים, כי לובה וחבריו, שהזוהרו והתריעו, הם גם שיעמדו בראש המחנה שיחזיר אותנו לשפיות ולציונות של אמת.

תנו, איפוא, יד לתיקווה, תנו יד לחלום שתמיד לווח בהגשמה, תנו יד ללובה ולחבריו. יגאל וילסנר, עין-השופט

ליכוד הכיפות

ההזמנות האחרונה של הציבור הדתי. במערכת בחירות זו מסתמנת לראשונה הסכנה שהמפלגות הדתיות יאבדו את תפקידן המסורתי והחיוני, כשומרות ערכי-היהדות בממשלות החילוניות.

היום כבר ברור כמעט לחלוטין כי אחרי הבחירות תוקם בישראל ממשלת קואליציה של המערך-ליכוד. ממשלה כזו תהיה אולי יעילה בתחומי כלכלה, חוץ וביטחון. אך ענייני ערכים יהיו לה זרים לגמרי. מבחינה יהודית היא תהיה אסון. יצחק שמיר הוא פקיד חילוני ושימעון פרס הוא עסקן חילוני. מתי לאחרונה הם הניחו תפילין? מתי לאחרונה הזכירו את שם השם?

אם יוכלו השניים להסדר ללא אחת המפלגות הדתיות, לא קשה לנחש את שיקרה בעתיד הקרוב ביותר: בתי-הקולנוע יפעלו בערבי-שבת לא רק בפתח-תיקווה, האוטובוסים יחללו שבת לא רק בחיפה, טריפת חזיר תימכר לא רק מתחת לדלפקים, גויים ייקברו בקבר-ישראל לא רק בראשון-לציון והכפיה האנטי-דתית תשתולל.

עדיין לא מאוחר לקרוא לכל מי שעניין יהודי יקר לו לנטוש את שתי המפלגות הגדולות

ולהצביע למפלגה דתית: עדיין לא מאוחר לקרוא לפוליטיקאים של המפלגות הדתיות — יוסף בורג, אברהם שפירא, חיים רוקמן ואהרון אברחצירא — לכרות ביניהם אמנה ולהכתיח להקים אחרי הבחירות גוש פרלמנטרי מלוכד.

צבי רוזן, רמת-גן

מדיניות לפנות בוקר

הקורא פורם את מפת המרחב ורוקם אותה מחדש.

אילמלא היינו כאן, החלוקה הטבעית של האיזור היתה כזו: כל שטח מדינת ישראל, מהצפון ועד באר-שבע — סוריה הדרומית; הנגב וסני — מצריים; הגדה המערבית, ירושלים המזרחית ונצרת (מקומות הולדת היהדות והנצרות והמקומות הקדושים לאיסלאם) — איוורז שליטה בינלאומית; עבר הירדן — חור, איוורז ללא לאום.

אבל אנחנו כאן, וקיומנו מכתוב את המפה. השטח שלנו הוא גבולות הקו הירוק. החוקת הרמה הסורית היא בצצת-זמן, וסופה אסון גדול. עלינו להחזירה מייד, ללא תנאי!

לפלסטינים אין זכות חוקית בארץ-ישראל. הם נלחמו בניגוד להחלטת החלוקה של האו"ם. הפסידו, סולקו ונכחו. מדינות ערב אחריות לגורלם, וחובתן לדאוג להם.

בגדה המערבית יש להמשיך בהתיישבות: יש לפתח תשתית ליישובם של מיליון פלסטינים — להם תהיה שם אוטונומיה מישפטית בלבד.

היישובים היהודיים בגדה המערבית יהיו רשת חיה של מדינת-ישראל, וימנעו הקמת מדינה פלסטינית עצמאית. שהיא הצער הראשון לחיסול ישראל.

דן וייס, חיפה

הקורא וייס ציין, שחיבר את מיכתבו בשעה 5 לפנות בוקר.

התליין ומשרד-הבריאות

מיכתבו של ברוך ג'מילי (העולם הזה 20.6.84) מעורר את השאלה:

אולי הוא זקוק לעזרה דחופה? אני חושב שהיחיד הנגה מפירסום רעיונותיו ותמונותיו של ברוך ג'מילי הוא ברוך ג'מילי עצמו. מפליא אותי שאדם בגילו מעז לכתוב מיכתב מטופש כזה, ומפליא אותי עוד יותר שהמערכת מוכנה לפרסם אותו.

ג'מילי

כתב ג'מילי, בעניין חוטפי האוטובוס: "היו צריכים להעמיד אותם ליד האוטובוס ולהרוג אותם במקום, בגלוי וללא מישפט". אחר-כך הוא כתב: "אני מוכן להיות התליין או המוד ציא להורג, בהתנדבות, ללא שכר".

מעניין איך היה עושה זאת ג'מילי הגדול — קורם היה הורג אותם ליד האוטובוס ואחר כך תולה אותם? ועוד שאלה: האם הוא מוכן לתלות (בהתנדבות או בשכר) גם טרוריסטים יהודים?

במילון של ג'מילי חסרות המילים צדק, מישפט ודמוקרטיה. במשך השנים הרבות שעברו מאז 1948, כשנלחמנו לעצמאותנו, קרה לו משהו וטימטם לו את השכל. כדאי שמישרד-הבריאות וחבריו יעזרו לו בשנותיו האחרונות, אחרת לא יעבור זמן רב והוא יציע להרוג (בהתנדבות, כמוכונ) את האפיפיור או את נשיא ארצות-הברית. מייק נבון, קלן, גרמניה

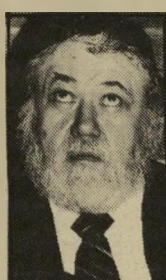
המיטען הנגדי

מה מפיצה הרשימה המתקדמת?

מיטען החשדות, ההשמעות, האיומים השקרים והפחדים שהתגלה לעיני הציבור ועדת הבחירות המרכזית היה זהה למטען הנגדי, זה אשר נישא באופן כנפי הרשימה היהודית-ערבית עזה לשלום, אשר גם הפך עימו ולחיות בו.

פחד-השלום גורם הסיפוח התקף-עיוותה למחלתם הרוחנית, שבקשנות בה אמת ניצחית, שאינה ניתנת להגנה, כבר בצעריה הראשונים שברה את החדשה ביטחון מדומה זה, בהציגה אלטרנטיבית נועזת, בכך חשיבותה ההיסטורית, הרעיון של דיקיום בשלום בין מדינה פלסטינית עצמאית ומדינת ישראל, שבגבולות ה-4 ביוני 1967, דומה כי קיבל עתה אחיזה ותאוצה רבה יותר בציבור הרחב.

ערן רוזנברג, רמלה

שפירא